

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/209/2019
Identifikačné číslo spisu:	6415895767
Dátum vydania rozhodnutia:	29.01.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Svetlovská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:6415895767.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne A., bývajúcej v E., zastúpenej advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s. r. o., so sídlom v Košiciach, Kuzmányho 29 proti žalovanej EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpenej advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, vedenom na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 9C/346/2015, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. mája 2017, sp. zn. 41CoR/5/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie odmieta.

Žalovanej nárok na náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 3. marca 2016, č. k. 9C/346/2015-68 zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a. s., vydaného 23. mája 2014, sp. zn. SR 00864/14; rozhodol tiež o trovách konania. V odôvodnení svojho rozhodnutia s poukazom na § 46 ods. 3, § 73 ods. 1, 2 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, § 48 ods. 2 Exekučného poriadku, § 41 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní konštatoval, že žalobkyňa žalobu na začatie konania o zrušenie rozhodcovského rozsudku podala po márnom uplynutí prekluzívnej lehoty. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok.

2. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie žalobkyne rozsudkom z 31. mája 2017, sp. zn. 41CoR/5/2016 v spojení s opravným uznesením z 13. augusta 2019, sp. zn. 41CoR/5/2016 rozsudok súdu prvej inštancie s poukazom na § 387 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“) potvrdil a rozhodol o trovách

odvolacieho konania.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie, ktoré odôvodnila ustanovením § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. Navrhla, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) pred tým, než by pristúpil k posúdeniu opodstatnenosti dovolania a než by sa napadnutým rozhodnutím zaoberal z hľadiska jeho vecnej správnosti, skúmal najskôr, či dovolanie bolo podané v zákonom určenej lehote, pričom dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne bolo podané oneskorene.

5. Podľa § 427 ods. 1 C. s. p. dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

6. Podľa § 427 ods. 2 C. s. p. dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

7. Podľa § 121 ods. 2 C. s. p. do plynutia lehoty určenej podľa dní sa nezapočítava deň, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty.

8. Podľa § 121 ods. 3 C. s. p. lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojim označením zhoduje s dňom, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty; ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca.

9. Podľa § 121 ods. 4 C. s. p., ak koniec lehoty pripadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

10. V preskúmvanej veci je z obsahu súdneho spisu zrejmé, že dovolaním napadnuté rozhodnutie, t. j. rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. mája 2017, sp. zn. 41CoR/5/2016, bol doručený žalobkyňi prostredníctvom jej zástupcu dňa 3. júla 2017 (doručenka č. I. 93 spisu). V danom prípade síce bolo vydané opravné uznesenie z 13. augusta 2019, sp. zn. 41CoR/5/2016, ktorého rozsah opravy sa týka len správneho označenia žalobkyne [§ 427 ods. 1 (veta druhá) C. s. p.] a nie výroku rozhodnutia napadnutého dovolaním, preto pripadol koniec dvojmesačnej lehoty na podanie dovolania počítanej od doručenia napadnutého rozhodnutia dovolateľke na 3. septembra 2017. Nakoľko koniec lehoty pripadol na deň pracovného pokoja (nedeľa), podľa § 121 ods. 4 C. s. p. bolo potrebné považovať za posledný deň lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň, a teda lehota na podanie dovolania uplynula polnocou dňa 4. septembra 2017 (pondelok). Dovolanie žalobkyne z 23. novembra 2018 však bolo podané súdu prvej inštancie v elektronickej podobe s autorizáciou podľa osobitného predpisu až 23. novembra 2018, teda zjavne po uplynutí zákonom stanovenej dvojmesačnej lehoty. Dovolací súd zdôrazňuje, že duplicitné doručenie rozsudku odvolacieho súdu žalobkyňi prostredníctvom jej zástupcu na základe jeho žiadosti (č. I. 112 spisu) je nadbytočné a vo vzťahu k plynutiu lehoty na podanie dovolania bez významu.

11. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalobkyne podľa § 447 písm. a/ C. s. p. odmietol ako oneskorene podané. Pritom, riadiac sa právnou úpravou odvolacieho konania, nezaoberal sa vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

12. Výrok o nároku na náhradu trov odvolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.), avšak v danej veci dodáva, že v dovolacom konaní žalovanej vznikol zásadne nárok na

náhradu trov dovolacieho konania v zmysle § 255 ods. 1 C. s. p., s tým, že o výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C. s. p. by mal rozhodnúť súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

13. Z obsahu spisu vyplýva, že v danom prípade bola žalovaná v dovolacom konaní pasívna, nevykonala žiaden procesný úkon, náhradu trov konania si neuplatnila a podľa obsahu spisu jej ani žiadne trovy v dovolacom konaní nevznikli.

14. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu, ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem, bola v konaní pasívna a podľa obsahu spisu jej v dovolacom konaní ani žiadne trovy nevznikli. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris).

15. Dovolací súd preto s použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2 C. s. p. aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov konania žalovanej rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov C. s. p., zakotvujúcim procesnú ekonómiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 C. s. p. v spojení s § 453 ods. 1 C. s. p. o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018, sp. zn. 7Cdo/14/2018, R 72/2018).

16. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.